

[Finansministeren.]

endvidere, at Landmandsbanken ikke har givet noget Overskud i Aar, ikke paa Grund af daarlige Forretning, men paa Grund af, at Bruttooverskuddet er opslugt af Kursfaldet paa Obligationer. Denne Kendsgerning betyder, at den normale Indtægt, som Staten i de senere Aar har haft af de 50 Mill. Kr. Aktiekapital, som Staten har i Landmandsbanken, ikke er kommet, og at altsaa dette Beløb, disse 2½ Mill. Kr., har maattet dækkes paa Tillægsbevillingsloven. Saaledes ser man, at der alene paa disse 2—3 Poster, som jeg her har nævnt, er kommet nye Udgifter, som ingen kunde forudse, paa en 12—13 Mill. Kr. Desuden har Krisen virket paa adskillige andre Omraader, men jeg har blot villet nævne disse enkelte Tal.

Det synes mig, at under saadanne Forhold er der Grund til at nære nogen Tilfredshed med, at vi ikke som de fleste andre Lande er nødt til at notere et større Underskud paa det Aars Finansøkonomi, som vi nu er ved at forlade. Jeg har tidligere haft Lejlighed til i denne Sal at gøre opmærksom paa, at i de fleste andre Lande har det været nødvendigt at foretage ekstraordinære Foranstaltninger til Tilvejebringelse af Indtægter for at imødegaa Vanskeligheder, som allerede er kommet i dette Finansaar.

Jeg vil sige med Hensyn til Tillægsbevillingsloven, at der er enkelte Udgifter, som jeg paa dette Tidspunkt ved vil komme, men som ikke er budgetteret, fordi det ikke har været muligt at faa dem frem paa Tillægsbevillingsloven. Det drejer sig blandt andet om et ikke ringe Beløb til Dækning af Statens Udgifter til Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen. Der vil der komme en Udgift, som overstiger den, der staar paa de nuværende Bevillingslove, med en 500 000—600 000 Kr., og dette vil naturligvis bidrage til, at Resultatet bliver mindre gunstigt. Paa den anden Side er der ogsaa enkelte Omraader, hvor jeg ved, der vil komme Indtægtsforøgelser, som det heller ikke har været muligt at budgettere, saa det er jo tænkeligt, at disse Ting i nogen Grad kan afbalancere hinanden, og jeg vil her gøre opmærksom paa, at der i hvert Fald er een saadan Post, som ikke er budgetteret. Jeg haaber, at Statsrevisionen senere vil tilgive Landbrugsministeriet. Det har været vanskeligt at faa alting i Orden i Aar, og da det er lovmæssigt bestemte Udgifter, er der jo ingen Betænkelighed ved at afholde dem; der er ingen, der kan gaa imod dem, selv om de ikke findes paa Bevillingslovene.

Den Finanslov, som nu er vedtaget for det kommende Aar, indeholder et Overskud paa 14—15 Mill. Kr., og dette Overskud kan forøges noget, naar vi erindrer, at der er en Besparelse paa de militære Udgifter, som ikke er taget med, men der er ogsaa visse Indtægter, som er taget med, og som vedrører Kriselovgivningen. Det Spørgsmaal kunde nu rejses i en Debat, om dette Overskud var tilstrækkeligt eller ikke var tilstrækkeligt. Jeg har ikke Indtryk af, at man fra de Taleres Side, der har haft Ordet, egentlig har ønsket at rejse dette Spørgsmaal, vel fordi man er klar over, at det er umuligt at tale med blot nogenlunde Sikkerhed paa dette Omraade. Det samme mener jeg.

Jeg synes, at et saadant Overskud maa give en nogenlunde Tillid til den Tid, der kommer. Men paa den anden Side er der jo ingen, der kan garantere for, hvorledes de økonomiske Forhold udvikler sig i en saa usikker Tid som den, vi lever i, saa der er vist ingen, der i Øjeblikket er i Stand til at sige, om dette Overskud kan tænkes at ville holde, naar Aaret er gaaet.

Jeg har selv tidligere gjort opmærksom paa to usikre Punkter i Finanslovens Økonomi. Det ene er Spørgsmaalet om svigtende Toldindtægter paa Grund af Valutarestriktionerne. Naa, nu paastaar man jo fra visse Sider indenfor Rigsdagen, at man ikke vil have disse Restriktioner længere. Jeg ved ikke, om man sejrer paa dette Punkt, men hvis man gør det, saa vil Betænkelighederne for mit Vedkommende i alt Fald forsvinde paa dette Punkt — hver Ting har jo altid to Sider. Jeg vil ikke ønske, at det sker, hvad jeg senere skal komme tilbage til; men jeg gør opmærksom paa, at de Partier, som mener, at alt bør falde væk i den Retning, og som formentlig haaber at sejre, jo ikke kan hævde, at der er stor Risiko paa det Punkt. Jeg tror stadig, at der er Risiko. Jeg tror, vi stadig vil blive ved med at have Restriktioner, og jeg regner med, at der vil blive mindre Toldindtægter end budgetteret, om jeg end maa gøre opmærksom paa, at der er budgetteret væsentlig lavere Toldindtægter, end der i det foregaaende Aar var Tale om, at der altsaa ikke er budgetteret i Toppen, men at der er foretaget Reduktioner.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Udgifter til Statsgældsrenter paa udenlandsk Statsgæld. Vedrørende dette Omraade har jeg tidligere her i Salen udtalt, at man paa det Tidspunkt maatte regne med, at der skulde bruges ekstra en 14—15 Mill. Kr. til